YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)
24 päivänä lokakuuta 1996 *

Asiassa C-86/94,

jonka College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Alankomaat) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

H. J. A. M. van Iersel (Pluimvee- en wildverwerkende industrie De Venhorst BV:n konkurssipesän toimitsijamies)

vastaan

Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,

ennakkoratkaisun tuoreen lihan terveystarkastuksesta ja -valvonnasta direktiivin 85/73/ETY mukaisesti kannettavien maksujen suuruudesta 15 päivänä kesäkuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/408/ETY (EYVL L 194, s. 24) tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. L. Murray (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. N. Kakouris ja P. J. G. Kapteyn,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

julkisasiamies: F. G. Jacobs,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Pluimvee- en wildverwerkende industrie De Venhorst BV:n konkurssipesän toimitsijamies H. J. A. M. van Iersel, edustajanaan asianajaja P. A. Wackie Eysten, Haag,

— Alankomaiden hallitus, asiamiehenään ulkoasiainministeriön oikeudellinen neuvonantaja A. Bos,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellinen neuvonantaja Thomas van Rijn,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 30.11.1995 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 College van Beroep voor het Bedrijfsleven on esittänyt 24.12.1993 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.3.1994, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimelle ennakkoratkaisu-

kysymyksen tuoreen lihan terveystarkastuksesta ja -valvonnasta direktiivin 85/73/ETY mukaisesti kannettavien maksujen suuruudesta 15 päivänä kesäkuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/408/ETY (EYVL L 194, s. 24) tulkinnasta.

2 Tämä kysymys on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Pluimvee- en wildverwerkende industrie De Venhorst BV -yhtiö (jäljempänä De Venhorst) ja Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (maatalous-, luonnonympäristö- ja kalastusministeriö) ja joka koskee leikkaamon tarkastuksesta kannettavaa maksua. De Venhorstin konkurssiin asettamisen jälkeen konkurssipesän toimitsijamies, asianajaja H. J. A. M. van Iersel on jatkanut oikeudenkäyntiä.

3 Terveyttä koskevista ongelmista tuoreen siipikarjanlihan kaupassa 15 päivänä helmikuuta 1971 annetulla neuvoston direktiivillä 71/118/ETY (EYVL L 55, s. 23), jota on sittemmin muutettu useita kertoja, lähennetään jäsenvaltioiden terveysvaatimuksia, jotka koskevat siipikarjanlihaa teurastamoissa ja kuljetuksen aikana. Direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että kaikkien lähettäjäjäsenvaltioiden on otettava käyttöön järjestelmä, jossa eläinlääkärit suorittavat terveystarkastukset ja -valvonnan. Tarkastus ja valvonta kohdistuvat lihaa käsitteleviin laitoksiin, lihan käsittelytoimenpiteisiin ja itse lihan laatuun.

4 Direktiivin 71/118 3 artiklan 1 kohdan B alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna 10.7.1975 annetulla neuvoston direktiivillä 75/431/ETY (EYVL L 192, s. 10), säädetään seuraavaa:

"B. Ruhon osien tai luuttoman lihan osalta:

a) sen on oltava leikattu 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyssä ja valvotussa leikkaamossa,

b) sen on oltava leikattu ja saatu liitteessä I olevan VIII luvun vaatimusten mukaisesti, ja sen on oltava peräisin:

— jäsenvaltiossa teurastetun ja tämän direktiivin vaatimusten mukaisen eläimen tuoreesta lihasta,

— toisesta jäsenvaltiosta tuodusta ja tämän direktiivin vaatimusten mukaisesta tuoreesta lihasta, tai

— yhteisön tuoreen siipikarjanlihan tuontia kolmansista maista koskevissa säännöksissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti kolmansista maista tuodusta tuoreesta lihasta,

c) sen on oltava varastoitu liitteessä I olevan XII luvun määräysten mukaisissa olosuhteissa,

d) virkaeläinlääkärin on täytynyt tarkastaa se liitteessä I olevan IX luvun määräysten mukaisesti,

e) sen on täytettävä A alakohdan c, e, g ja h alakohdan edellytykset."

5 Liitteessä I olevassa VIII luvussa, jonka otsikko on "Leikattavaksi tarkoitettua lihaa koskevat vaatimukset" ja johon viitataan direktiivin 71/118 3 artiklan 1 kohdan B alakohdan b alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 75/431, määritellään leikattavaksi tarkoitettua lihaa koskevat vaatimukset. Liitteessä I olevassa XII luvussa, jonka otsikko on "Varastointi" ja johon viitataan direktiivin 71/118 3 artiklan 1 kohdan B alakohdan c alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 75/431, määrätään lämpötila, jossa tuoretta siipikarjanlihaa on säilytettävä jäähdytyksen jälkeen.

6 Liitteessä I olevassa IX luvussa, jonka otsikko on "Leikatun lihan terveystarkastus" ja johon viitataan direktiivin 71/118 3 artiklan 1 kohdan B alakohdan d alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 75/431, määrätään seuraavaa:

"41. Leikkaamot ovat virkaeläinlääkärin valvonnan alaisia.

42. Virkaeläinlääkärin valvontaan on sisällyttävä seuraavat tehtävät:

a) laitokseen saapuneesta tuoreesta lihasta ja sieltä lähteneestä leikatusta lihasta pidetyn kirjanpidon tarkastus,

b) leikkuutiloihin tulevan tuoreen lihan terveystarkastus,

c) tilojen, laitteiden ja työvälineiden puhtauden sekä henkilökunnan hygienian tarkastus,

d) kaikkien laboratoriotestejä varten tarvittavien näytteiden otto esimerkiksi haitallisten bakteerien, lisäaineiden tai muiden luvattomien kemiallisten aineiden olemassaolon havaitsemiseksi. Tällaisten testien tuloksista on pidettävä kirjaa,

e) kaikki muu valvonta, jota eläinlääkäri pitää tarpeellisena tämän direktiivin säännösten noudattamisen varmistamiseksi."

7 Tuoreen lihan ja siipikarjanlihan terveystarkastusten ja -valvonnan rahoittamisesta 29 päivänä tammikuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/73/ETY

(EYVL L 32, s. 14) antamiseen saakka kukin jäsenvaltio määräsi itse direktiivissä 71/118 säädettyjen tarkastusten ja valvonnan rahoittamisesta. Koska neuvosto katsoi, että tämä tilanne saattoi vaikuttaa kilpailuolosuhteisiin yhteisössä, se antoi direktiivillä 85/73 yhdenmukaistetut säännöt näiden tarkastusten ja valvonnan rahoittamisesta. Tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetään erityisesti seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 päivästä tammikuuta 1986:

— jäljempänä 2 kohdassa tarkoitettujen eläinten teurastuksesta kannetaan maksu terveystarkastuksista ja -valvonnasta aiheutuvien kustannusten kattamiseksi".

8 Direktiivin 85/73 2 artiklan 1 kohdassa säädetään muun muassa, että neuvosto vahvistaa maksujen kiinteän suuruuden sekä tämän direktiivin soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja periaatteet sekä vahvistaa poikkeustapaukset.

9 Tämän jälkeen neuvosto teki päätöksen 88/408.

10 Päätöksessä 88/408 määrätty maksu kattaa kaikki terveystarkastukset ja kaiken terveysvalvonnan. Tässä päätöksessä määrätään, että jäsenvaltioiden viranomaiset kantavat tietynsuuruisen maksun kaikista siipikarjan teurastukseen liittyvistä tarkastuksista (2 artiklan 3 kohta), hallintokuluista ja jäämien toteamiseksi suoritetuista tarkastuksista (2 artiklan 4 kohta) sekä leikkaamotoimintaa koskevista tarkastuksista ja valvonnasta (3 artikla). Päätöksen 88/408 4 artiklassa määrätään, että jäsenvaltioiden kantaman maksun on vastattava varastoitavan lihan tulo- ja lähtötarkastusten ja -valvonnan suorittamiseksi tarpeellisten kustannusten todellista määrää.

11 Päätöksen 88/408 5 artiklan 1 kohdassa määrätään, että 2 artiklassa tarkoitettu maksu korvaa kaikki jäsenvaltioiden kansallisten, alueellisten tai kunnallisten viranomaisten 1 artiklassa tarkoitetun tuoreen lihan tarkastuksista ja valvonnasta ja terveystodistuksista kantamat terveystarkastusmaksut.

12 Päätöksen 88/408 6 artiklan 1 kohdassa määrätään, että maksuvelvollinen on se luonnollinen tai juridinen henkilö, joka harjoittaa teurastamo-, leikkaamo- tai varastointitoimintaa.

13 Päätöksen 88/408 3 artiklan sanamuoto on seuraava:

"1. Direktiivin 64/433/ETY 3 artiklan 1 kohdan B alakohdan ja direktiivin 71/118/ETY 3 artiklan 1 kohdan B alakohdan b alakohdan mukaisen leikkaamotoiminnan valvonnasta ja tarkastuksista perityn maksun osan kiinteäksi suuruudeksi määrätään 3 ecua leikattavaksi tarkoitetulta, ennen luiden poistoa punnitulta lihatonnilta.

2. Tämä 1 kohdan mukainen maksu lisätään 2 artiklan 1 kohdan mukaisiin maksuihin.

3. Päätöksen 2 artiklan 2 ja 5 kohtaa sovelletaan vastaavasti.

4. Jos leikkaaminen tapahtuu siinä laitoksessa, mistä liha saadaan, 1 kohdassa mainittua maksua voidaan alentaa enintään 50 prosentilla."

14 Direktiiviä 71/118 on uudelleen muutettu 17.12.1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/116/ETY (EYVL 1993 L 62, s. 1). Direktiivi 92/116 oli pantava Alankomaiden kuningaskunnassa täytäntöön 1.1.1994 mennessä, joten sitä ei voida soveltaa nyt käsiteltävänä olevassa asiassa.

15 Tuoreen siipikarjanlihan terveystarkastuksia ja myyntiä koskevassa Alankomaiden vuoden 1985 asetuksessa (jäljempänä kansallinen asetus), jonka Alankomaiden maatalous-, luonnonympäristö- ja kalastusministeriö on antanut 20.6.1985 Alankomaiden maatalouslain 13 pykälän 1 ja 2 momentin, 19 pykälän 1 momentin ja 26 pykälän nojalla, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksen 88/408 täytäntöönpanemiseksi 13.12.1990 annetulla asetuksella, säädetään muun muassa seuraavaa:

"22 a pykälä

1. Asetuksen 16 pykälän mukaisesti hyväksytyn leikkaamon on työaikana suoritetusta terveystarkastuksesta maksettava tarkastusmaksuna 6,97 Alankomaiden guldenia jokaiselta leikattavaksi tarkoitetulta, ennen luiden poistoa punnitulta lihatonnilta.

2. Poiketen siitä mitä 1 kohdassa säädetään, tarkastusmaksu on 3,50 Alankomaiden guldenia jokaiselta leikattavaksi tarkoitetulta, ennen luiden poistoa punnitulta lihatonnilta, mikäli leikkaaminen suoritetaan samassa laitoksessa, mistä leikattava liha tulee."

16 De Venhorst harjoitti siipikarjateurastamotoimintaa ja siipikarjanlihan kauppaa konkurssiin asettamiseensa saakka.

17 Teurastamossa oli tuotantolinja, joka alkoi elävän siipikarjan teurastuksesta ja päättyi kynittyjen ja sisäelimistä puhdistettujen, painon mukaan lajiteltujen ja muovikääreeseen pakattujen kanojen varastointiin. Noin 95 prosenttia kantajan

teurastamossa teurastetuista kanoista varastoitiin kokonaisina niitä leikkaamatta ja niistä luita poistamatta. De Venhorstilla leikattaviksi ja luidenpoistoon menivät ainoastaan ne kanat, joiden paino alitti tietyn rajan ja jotka olivat huonolaatuisia. Kaikki teurastus-, kynimis-, sisäelinten poisto-, lajittelu-, punnitus-, leikkuu-, pakkaus- ja varastointitoimenpiteet suoritettiin samoissa tiloissa.

18 Kansallisen asetuksen nojalla 10.4.1991, 8.7.1991, 24.1.1992 ja 18.2.1992 tehdyillä neljällä päätöksellä Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vleesin (Alankomaiden kansallinen karjan ja lihan tarkastusvirasto, jäljempänä RVV) aluejohtaja vaati pääasian kantajaa maksamaan teurastus-, leikkuu- ja varastointivaiheen terveystarkastuksiin liittyviä maksuja. Ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa vireillä oleva oikeudenkäynti koskee ainoastaan leikkuutiloissa tapahtuvan tuotantovaiheen osalta kannettuja maksuja.

19 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että RVV oli käyttänyt leikkaamotoiminnan tarkastuksista kannettavan maksun laskentaperusteena kaikkien leikkuuhuoneessa olevien kanojen yhteispainoa.

20 De Venhorst katsoi, että tämän laskentaperusteen käyttäminen on kohtuutonta, koska ainoastaan viisi prosenttia kyseisessä huoneessa olevista kanoista leikattiin ja niistä poistettiin luut. Se valitti RVV:n päätöksistä maatalous-, luonnonympäristö- ja kalastusministeriöön, joka hylkäsi valituksen.

21 Pääasian kantaja katsoi, että kansallisen asetuksen 22 a pykälän 1 momentissa ja päätöksen 88/408 3 artiklassa käytetty ilmaisu "leikattavaksi tarkoitettu liha" tarkoittaa, että maksu voidaan kantaa ainoastaan lihasta, josta luita ei ole poistettu

ja joka todella leikataan leikkaamossa, joten se haki tähän päätökseen muutosta College van Beroep voor het Bedrijfslevenissä.

22 Koska ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoi, että oikeudenkäynnissä on kysymys päätöksen 88/408 3 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, se päätti lykätä ratkaisun antamista asiassa ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

"Onko 15.6.1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/408/ETY 3 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että siinä tarkoitettu tarkastusmaksun osa voidaan kantaa ainoastaan siitä lihasta, josta eläimen teurastuksen ja lihan varastoinnin välillä olevan tuotantovaiheen aikana poistetaan luut ja joka leikataan, vai onko määräystä tulkittava siten, että tarkastusmaksu on maksettava kaikesta leikkaamoon tuodusta lihasta riippumatta siitä, poistetaanko siitä luut tai leikataanko se?

Jos määräystä on tulkittava jollain muulla tavalla, mikä on oikea tulkinta?"

23 Tällä kysymyksellä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy pääasiallisesti sitä, onko päätöksen 88/408 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun, leikkaamotoiminnan tarkastuksesta ja valvonnasta kannettavan maksun osan laskentaperusteena käytettävä sitä siipikarjanlihamäärää, josta poistetaan luut ja joka leikataan eläimen teurastuksen ja lihan varastoinnin välillä olevan tuotantovaiheen aikana, vai koko sitä lihamäärää, joka on leikkuuhuoneessa.

24 Tämän osalta on todettava, että päätös 88/408 koskee ainoastaan direktiivissä 71/118, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 75/431, mainitusta tarkastuksesta ja valvonnasta kannettavien maksujen suuruutta ja näiden maksujen laskentaperusteita. Päätöksellä ei luonteensa puolesta ole mitään vaikutusta kyseisessä direktiivissä säädettyjen tarkastusten ja valvonnan suorittamisvelvollisuuteen.

25 Päätöksen 88/408 3 artiklan 1 kohdassa määritellään se osa maksusta, joka kattaa direktiivin 71/118, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 75/431, 3 artiklan 1 kohdan B alakohdan b alakohdassa tarkoitetun leikkaamotoiminnan tarkastuksen ja valvonnan. Tämä maksun kiinteäksi suuruudeksi on vahvistettu 3 ecua leikattavaksi tarkoitetulta, ennen luiden poistoa punnitulta lihatonnilta. Direktiivin 71/118 3 artiklan 1 kohdan B alakohdan b alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 75/431, täsmennetään ruhon osien tai luuttoman lihan osalta, että sen on oltava leikattu ja saatu liitteessä I olevan VIII luvun vaatimusten mukaisesti. Liitteessä I olevassa VIII luvussa määrätään leikattavaksi tarkoitettua lihaa koskevista vaatimuksista. Siinä täsmennetään muun muassa, mihin tiloihin leikattavaksi tarkoitettu tuore liha on sijoitettava, ja vaaditaan, että lihat on kuljetettava jäähdyttämöön heti, kun vaaditut leikkaus ja pakkaus on suoritettu.

26 Niistä tarkastuksista, joita leikkaamossa on suoritettava, säädetään itse asiassa direktiivin 71/118 3 artiklan 1 kohdan B alakohdan d alakohdassa, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 75/431, sekä sen liitteessä I olevassa IX luvussa, johon kyseisessä alakohdassa viitataan. Direktiivin 3 artiklan 1 kohdan B alakohdan d alakohdassa vaaditaan, että virkaeläinlääkärin on täytynyt tarkastaa ruhon osat tai luuton liha liitteessä I olevan IX luvun määräysten mukaisesti.

27 Direktiivin 71/118, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 75/431, liitteessä I olevan IX luvun, jossa määrätään leikkaamotoiminnan tarkastuksesta ja valvonnasta, otsikko on "Leikatun lihan terveystarkastus". Tässä luvussa määrätään, että virkaeläinlääkärin on tarkastettava laitokseen saapuneesta tuoreesta lihasta ja sieltä lähteneestä leikatusta lihasta pidetty kirjanpito sekä tarkastettava leikkuutiloihin tuleva tuore liha. Siinä määrätään myös puhtauden tarkastamisesta, kaikkien

laboratoriotestejä varten tarvittavien näytteiden ottamisesta sekä kaikesta muusta valvonnasta, jota virkaeläinlääkäri pitää tarpeellisena tämän direktiivin säännösten noudattamiseksi.

28 Liitteessä I olevassa IX luvussa määrätystä tarkastuksesta ja valvonnasta kannettavan maksun suuruus on määrätty päätöksen 88/408 3 artiklan 1 kohdassa. Leikkaamotoiminnan tarkastuksesta ja valvonnasta kannettavan maksun suuruudesta on määrätty ainoastaan tässä viimeksi mainitussa määräyksessä. Kyseisen artiklan soveltaminen on nimenomaisesti rajoitettu ainoastaan leikattavaksi tarkoitettuun lihaan. Direktiivin 71/118, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 75/431, liitteessä I olevassa IX luvussa määrätystä tarkastuksesta ja valvonnasta kannettava maksu voi näin ollen koskea ainostaan sitä lihamäärää, joka todella on leikattu ja josta on poistettu luut.

29 Se, että leikkaamossa on lihaa, ei ole maksun peruste. Päätöksellä 88/408 määrätyn maksun jokainen osa lasketaan lihan painon perusteella. Päätöksen 88/408 3 artiklan 1 kohdassa täsmennetään, että leikkaamotoiminnan tarkastuksen ja valvonnan kattava maksu lasketaan leikattavaksi tarkoitetun lihan painon perusteella ennen luiden poistoa. Näin ollen maksu voidaan vaatia ainoastaan siitä lihasta, josta ei ole poistettu luita ja joka todella leikataan leikkaamossa.

30 Alankomaiden hallitus katsoo kuitenkin, että kansallisen asetuksen tarkoitus on, että kaikki leikkaamotoiminnan tarkastukseen ja valvontaan liittyvät kustannukset tulevat sen henkilön maksettaviksi, joka on hyötynyt siitä toimenpiteestä, josta kyseiset kustannukset ovat aiheutuneet. Se katsoo, että mikäli ei hyväksytä sitä käsitystä, että maksu voidaan vaatia kaiken leikkaamossa olevan lihan perusteella riippumatta siitä, poistetaanko siitä luut ja leikataanko se, siitä seuraisi, että silloin kun leikkaamoon tuotavaa lihaa ei leikata siellä eikä siitä poisteta siellä luita,

teurastuksen ja varastoinnin välillä olevan tuotantovaiheen tarkastuksesta ja valvonnasta aiheutuneita kustannuksia ei saada katettua maksulla ja ne jäävät jäsenvaltioiden kannettaviksi.

31 Tämä peruste on hylättävä.

32 Kuten edellä on jo todettu, päätöksessä 88/408 määrätään leikkaamotoiminnan tarkastuksesta ja valvonnasta kannettavien maksujen suuruudesta. Tämän päätöksen 2 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jäsenvaltiot voivat ainoastaan muutamassa tapauksessa poiketa näistä maksuista. Tällainen määräys huomioon ottaen ei voi tulla kysymykseen, että jäsenvaltio, joka katsoo, että päätöksessä määrätty kiinteä maksujen suuruus ei kata kaikkia tarkastuksesta ja valvonnasta aiheutuneita kustannuksia, tulkitsisi päätöksen 88/408 3 artiklan 1 kohtaa Alankomaiden hallituksen kannattamalla tavalla, koska tällainen tulkinta ei muutoin ole yhteensopiva tämän määräyksen tarkoituksen kanssa.

33 Edellä esitetyt seikat huomioon ottaen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, että päätöksen 88/408 3 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että tässä määräyksessä tarkoitettu maksun osa voidaan kantaa ainoastaan siitä lihamäärästä, josta eläimen teurastuksen ja lihan varastoinnin välillä olevan tuotantovaiheen aikana on poistettu luut ja joka on leikattu.

Oikeudenkäyntikulut

34 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Alankomaiden hallitukselle ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on ratkaissut College van Beroep voor het Bedrijfslevenin 24.12.1993 tekemällä päätöksellä esittämän kysymyksen seuraavasti:

Tuoreen lihan terveystarkastuksesta ja -valvonnasta direktiivin 85/73/ETY mukaisesti kannettavien maksujen suuruudesta 15 päivänä kesäkuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/408/ETY 3 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että tässä määräyksessä tarkoitettu maksun osa voidaan kantaa ainoastaan siitä lihamäärästä, josta eläimen teurastuksen ja lihan varastoinnin välillä olevan tuotantovaiheen aikana on poistettu luut ja joka on leikattu.

Murray Kakouris Kapteyn

Julistettiin Luxemburgissa 24 päivänä lokakuuta 1996.

R. Grass

kirjaaja

J. L. Murray

neljännen jaoston puheenjohtaja